

Chỉ Cần Một Lời Cầu Nguyện

Prodi sợ phải
đi ngủ lại. Nếu cậu
lại có một cơn ác
mộng khác thì sao?

TRÌNH DO KATIE MCDEE MINH HOA

Bài của Lucy Stevenson
Các Tạp Chí Giáo Hội

“Hãy cầu nguyện, Ngài sẽ ở bên”
(Children’s Songbook, trang 12).

Prodi bật dậy trên giường, điếng người. Tim cậu đập rất nhanh.

Mưa rơi lộp độp trên mái nhà trong khi cậu ngồi trong bóng tối. Cậu có thể nghe tiếng nước nhỏ giọt xuống từ cây và Châu Phi bên ngoài cửa sổ, và không khí rất oi bức và nóng. Prodi hít một hơi thật sâu và cố gắng thả lỏng. Đó chỉ là một giấc mơ mà thôi.

Cậu bò ra khỏi giường và thò đầu vào phòng của ba mẹ. Mẹ và Ba đang ngủ rất bình yên. Em gái nhỏ của cậu, Célia, cũng cuộn tròn ngủ trên giường của em ấy. Mọi thứ đều ổn. Gia đình cậu vẫn được an toàn.

Prodi leo trở lại lên giường và cố gắng ngủ lại. Cậu trằn trọc không yên, và rồi vẫn trở mình thêm vài lần nữa. Cậu biết rằng giấc mơ của mình không có thật, nhưng nó rất đáng sợ! Thậm chí dù đã cố gắng, cậu vẫn sợ phải ngủ lại. Nếu cậu lại có một cơn ác mộng khác thì sao?

Prodi nằm ngửa và nhìn lên trần nhà. Cậu cố nghĩ về những điều tốt đẹp. “Cha Thiên Thượng ơi, Ngài có ở đó thật không? Và Cha có nghe và đáp ứng lời cầu nguyện của mọi đứa trẻ không?” Một cảm giác ấm áp đến với Prodi khi cậu nghĩ về lời bài hát Thiếu Nhi cậu yêu thích. Cô Kioska đã dạy cậu và các bạn trong lớp rằng Cha Thiên Thượng luôn luôn trông chừng chúng. Rằng chúng có thể cầu nguyện lên Ngài bất cứ lúc nào, bất kỳ nơi đâu.

Prodi biết phải làm gì rồi. Cậu ra khỏi giường và quỳ xuống cầu nguyện.

Cậu cất lời: “Thưa Cha Thiên Thượng, con rất sợ hãi. Xin gìn giữ cho gia đình con được an toàn. Và xin giúp con ngủ được và không có thêm cơn ác mộng nào nữa.”

Prodi kết thúc lời cầu nguyện của mình và leo lên giường trở lại. Cơ thể cậu đã thả lỏng được rồi, và tâm trí cậu vô cùng bình an. Chẳng mấy chốc cậu đã ngủ say.

Vào buổi sáng, Prodi thức dậy trong ánh nắng mặt trời ấm áp rọi qua cửa sổ. Cậu có thể nghe tiếng xoong nồi loảng xoảng trong bếp và đứng lên đi tìm Mẹ. Ceslia đang ngồi tại bàn ăn món sắn còn dư tối qua. Mẹ đang hâm lại một ít cho Prodi ăn luôn.

“Chào con,” Mẹ nói. “Con ngủ ngon không?”

Prodi trả lời: “Con đã có một cơn ác mộng rất đáng sợ. Nhưng rồi con đã dâng lên một lời cầu nguyện. Cha Thiên Thượng đã giúp con cảm thấy an tâm.”

Mẹ nói: “Chà, mẹ rất tiếc vì con gặp ác mộng.” Mẹ ôm Prodi sát vào người và không buông cậu ra trong một lúc lâu. “Nhưng mẹ rất mừng khi con đã cầu nguyện. Có vẻ như Cha Thiên Thượng quả thật đã giúp con.”

Prodi nói: “Đúng ạ, Ngài đã giúp con. Con đã có thể ngủ lại, và con không bị thêm một cơn ác mộng nào nữa.” Prodi ôm Mẹ thật chặt. Cậu vui mừng khi biết rằng bất kể cậu cảm thấy sợ hãi đến thế nào, thì Cha Thiên Thượng sẽ ở gần nếu cậu cầu nguyện. ●

Hãy giở sang trang sau để gặp cậu bé trong câu chuyện này!